

Det er således ikke muligt for mig at give en vurdering af de forventede udgifter ved en eventuel udvidelse af reglerne til at omfatte afdøde.

Jeg kan dog oplyse, at der er ca. 28.000 dødsfald årligt på sygehus, hvoraf de 3000 finder sted på et udenamts sygehus.

Spm. nr. S 2462

Til sundhedsministeren (23/6 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvilke økonomiske omkostninger vurderer ministeren, der vil være forbundet med en ændring af de nuværende regler for vederlagsfri hjemtransport af døde, således at de efterladte ikke skal udrede denne udgift uafhængigt af, hvor i landet og i hvilken forbindelse dødsfaldet er sket?«

Begrundelse

Der ydes ikke tilskud til befordring eller befordringsgodtgørelse af døde efter sygesikringslovens kapitel 3. Ministeren har i sit svar på spørgsmål S 2239 af spørgeren oplyst, at udgifter i forbindelse med hjemtransport af døde altid påhviler boet efter afdøde, uanset hvor i landet og i hvilken forbindelse dødsfaldet finder sted. Herudover kan der ydes begrænset formuebestemt begravelseshjælp.

Det stillede spørgsmål tager udgangspunkt i en fuldstændig dækning af udgifterne og altså ikke blot tilskud.

Svar (30/6 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Først vil jeg godt slå fast, at der ikke findes regler for vederlagsfri hjemtransport af døde. Udgifterne til hjemtransport af døde påhviler boet efter afdøde. Boet modtager eventuelt en begravelseshjælp, som er uafhængig af de faktisk afholdte udgifter.

Med hensyn til udgifterne ved at lade det offentlige betale for hjemtransport henvises til besvarelse af spørgsmål nr. S 2461.

Spm. nr. S 2501

Til socialministeren (1/7 99) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvilken hjælp får eller tilbydes psykisk syge kriminelle efter endt afsoning?«

Begrundelse

Spørgeren er interesseret i, om psykisk syge kriminelle får den nødvendige hjælp ved udsulning fra afsoning, og om koordineringen af indsatsen fungerer tilfredsstillende, idet der er tale om en særlig truet gruppe. Spørgsmålet er desuden stillet til justitsministeren og sundhedsministeren.

Svar (20/7 99)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Socialministeriet og Direktoratet for Kriminalforsorgen udsendte i april 1998 en vejledning om retningslinier for samarbejdet mellem de sociale myndigheder og kriminalforsorgens institutioner og afdelinger.

Vejledningen var et resultat af et arbejde i Kontaktgruppen mellem Direktoratet for Kriminalforsorgen og Socialministeriet. Formålet med vejledningen var at skabe et bedre samarbejde mellem de forskellige relevante parter, således at der så tidligt som muligt sættes samlet ind overfor den enkelte kriminelle - herunder den psykisk syge kriminelle.

Det er således hensigten, at de relevante parter - socialforvaltningen, kriminalforsorgen og medarbejdere fra sundhedssektoren - koordinerer samarbejdet omkring den enkelte psykisk syge kriminelle. Samarbejdet består først og fremmest i, at udarbejde en fælles handleplan for den enkelte og kan ske efter indhentelse af den sidslidendes samtykke.

Initiativet til koordinering af den fælles handleplan påhviler den myndighed, der først får kendskab til den sidslidendes kriminalitet. Det vil i visse situationer således være kriminalforsorgen, i andre retspsykiatriens og i atter andre socialforvaltningen. Det er hensigten, at handleplanen medtager samtlige forhold, der har betydning for den sidslidende m.h.t. tilsyn, behandling, efterbehandling og anden social støtte og stabilisering. Handleplanen evalueres løbende.